

Więści Parafialne

Tygodnik parafii pw. św. Stanisława BM w Sobikowie Nr 16 Rok I 12. 10. 2014

XXVIII Niedziela Zwykła
Październik – nabożeństwa różańcowe

Liturgia Słowa

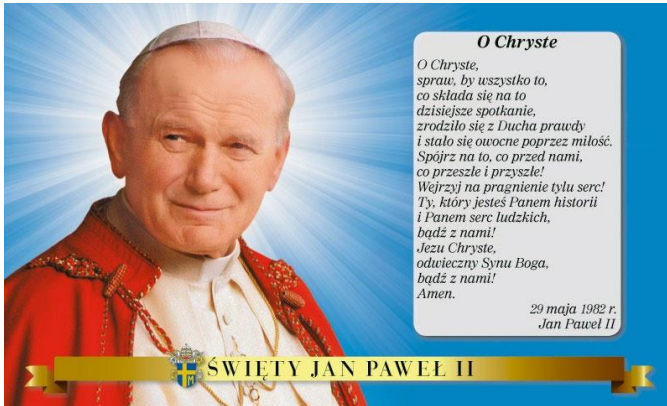
Pierwsze czytanie: Iz 25, 6-10a (*Uczta mesjańska*)

Psalm responsoryjny: Ps 23, 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6

Drugie czytanie: Flp 4, 12. 19-20 (*Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia*)

Ewangelia: Mt 22, 1-14 (*Przypowieść o zaproszonych na ucztę*)

XIV Dzień Papieski.
„Jan Paweł II – świętymi bądźcie”

O Chryste

O Chryste,
spraw, by wszystko to,
co składa się na to
dzisiejsze spotkanie,
zrodziło się z Ducha prawdy
i stało się owocne poprzez miłość.
Spójrz na to, co przed nami,
co przesyła i przysze!
Wejrzyj na pragnienie tylu serc!
Ty, który jesteś Panem historii
i Panem serc ludzkich,
bądź z nami!
Jezu Chryste,
odwieczny Synu Boga,
bądź z nami!
Amen.

29 maja 1982 r.
Jan Paweł II

Temat świętości, jako fundamentalny w nauczaniu Kościoła i tym samym w myśli Ojca Świętego Jana Pawła II powraca jako treść kolejnego Dnia Papieskiego. Niewątpliwie świętość jest dla dzisiejszego świata tematem z jednej strony wstydlwym i wręcz niechcianym, a z drugiej, czasem do prawda nie wprost, ale niezwykle pożądanym. Niektórzy zdają się nie interesować świętością w ogóle, czasem odrzucają ją jako niemożliwą do osiągnięcia lub nawet nikomu niepotrzebną. Tolerują świętość o tyle, o ile dotyczy ona pragnień innych. Jednak wcale nie miała rzesza ludzi poszukuje świętości, łaknie jej i za nią tęskni. Warto podczas XIV Dnia Papieskiego zobaczyć ten problem w świetle nauczania bł. Jana Pawła II, zwłaszcza w roku jego kanonizacji. Wyniesienie na ołtarze Jana Pawła II jest znakomitą motywem do ponownego postawienia pytania o świętość, zarówno w życiu jednostek, jak i całych społeczności, aż po wielką rodzinę ludzką - podkreśla ks. Dariusz Kowalczyk w przygotowanej przez niego interpretacji hasła Dnia Papieskiego.

/Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia/

Parafia Rzymskokatolicka św. Stanisława BM

Sobików 15

05-530 Góra Kalwaria

tel. + 48 22 726 83 27

+48 884 062 057

parafia.sobikow@gmail.com

www.sobikow.parafia.info.pl

Duszpasterze:

Proboszcz: ks. prałat
Włodzimierz Czerwiński
Wikariusz: ks. Mariusz Białecki
Pomoc duszpasterska:
Ks. prof. Cezary Smuniewski

Kancelaria parafialna:

poniedziałek - środy, piątek
godz. 17.00 - 19.00
sobota

14.00 - 16.00

W czwartek kancelaria
nieczynna

Msze św. Niedziela

* w kaplicy w Czachówku:
8.30
* w kościele: 10.00, 12.00,
13.15

Dni powszednie

18.00(17.00 -1X-11V)
W czwartki o godz. 7.30

Nabożeństwa stałe:

*Godzinki o NP NMP –
I sobota miesiąca o 7.10
*Nowenna do MBNP -
środa o 17.30
*Nabożeństwo do Niep.
Serca NMP I sobota miesiąca
o 7.30

*Adoracja Najśw.

Sakramentu:

- I niedziela miesiąca po
Mszy św. o godz. 10.00

Spowiedź św.

- podczas każdej Mszy św.
- w 1. piątek miesiąca
od godz. 17.00

Odwiedziny chorych

1. piątek m-ca od godz. 9.30

Chrzest św.

w każdą niedzielę podczas
Mszy św. o godz. 12.00

Jak narodził się Różaniec cz. II

Samo **'Zdrowaś, Maryjo'** to oczywiście jeszcze nie Różaniec. By tenże powstał, potrzebne były trzy wydarzenia, a właśnie procesy: wynalezienie koronki do liczenia modlitw, powiązanie **'Zdrowaś, Maryjo'** z **'Ojcie nasz'** (i z **'Wierzę w Boga'**) oraz połączenie odmawiania modlitwy ustnej z rozważaniem tajemnic. Wszystkie to stało się w średniowieczu, lecz w różnym czasie. Różaniec jako metoda modlitwy dojrzał zatem bardzo powoli, aby z czasem stać się metodą najbardziej popularną. Najwcześniej wynaleziono koronkę. Pierwsze sznury do liczenia modlitw służyły co prawda raczej odmawianiu Modlitwy Pańskiej, ale stopniowo także **'Zdrowaś, Maryjo'**. Modlitwy liczone dlatego, że przyjmował się zwyczaj odmawiania ich 50 lub 150 razy. Dlaczego właśnie w takiej liczbie? Usiłowano zachować podobieństwo do Psalterza, w którym jest 150 Psalmów, podzielonych na 3 księgi, po 50 każda. Było to związane także z praktyką pokuty: zamiast zadanych przez spowiednika Psalmów można było odmówić tyle samo **'Ojcie nasz'** lub **'Zdrowaś, Maryjo'**. W ten sposób niemal równocześnie w XI-XIII w. pojawiło się liczenie **'Zdrowasiek'** i służące do tego narzędzie - koronka. Dzisiaj są to oczywiście składniki naszego Różańca. Taki pierwowzór Różańca mógł znać i propagować św. Dominik. Równie ważne było połączenie **'Zdrowaś, Maryjo'** z **'Ojcie nasz'**. Oczywiście, zdawano sobie sprawę z tego, że Modlitwa Pańska jest niezastąpionym wzorem każdej modlitwy chrześcijańskiej (w końcu to sam Pan zalecił ją, mówiąc: **"Wy (...) tak się módlcie"** (Mt 6, 8)). Zatem odmawianie **'Ojcie nasz'** zawsze w połączeniu ze **'Zdrowaś, Maryjo'** - czego np. wymagała ustawa kapituły dominikanów z 1266 roku - wskazuje na niezwykłe wyróżnienie **'Zdrowasiek'**. Najwyraźniej sądzono, że do modlitwy, której nauczył Chrystus, należy dołączać modlitwę, która mówi o Nim samym. Obie modlitwy składały się niejako na streszczenie wiary. W średniowieczu nie posługiwano się katechizmami, ale prawd wiary uczono się z formuł używanych w modlitwie, liturgicznej lub prywatnej. Należy o tym pamiętać, gdy się rozważa fakt, że w tym czasie (XII-XIV w.) liczne synody, sobory czy reguły zakonne zaczęły wymagać znajomości i codziennego odmawiania razem **'Zdrowaś, Maryjo'**, **'Ojcie nasz'** i **'Wierzę w Boga'**. Jeden z synodów z XIV w. praktykowanie tych trzech modlitw nazywa wprost "uczeniem się wiary". Właśnie w ten sposób powstawał nasz [powszechny,] codzienny pacierek, który jest streszczeniem wiary i przypomnieniem jej istotnych prawd. Poszczególne składniki Różańca w ciągu kilku wieków stopniowo rodziły się więc w modlitwie Kościoła i zrosłały powoli w pewną organiczną całość. Niewątpliwie każde wspomniane wyżej wydarzenie - jak ukształtowanie się tekstu **'Zdrowaś'**, praktyka jego powtarzania, liczenie modlitw na paciorkach i powiązanie **'Zdrowasiek'** z **'Ojcie nasz'** - miało znaczenie dla powstania naszego Różańca. Rozstrzygające znaczenie miał jednak fakt dodania rozważań określonych tajemnic. Medytacja o życiu Pana Jezusa jest oczywiście stałym składnikiem duchowości chrześcijańskiej i Różaniec niczego tu nie zmieniał. Na długo bowiem przed jego powstaniem rozmyślano nad różnymi wydarzeniami opisanymi w Piśmie i przekazanymi przez Tradycję. Już w XIV w. zaczęto je łączyć z powtarzaniem modlitwy ustnej. Jednak Różaniec w postaci znanej nam dzisiaj wyłonił się dopiero w XV

wieku, a zawdzięczamy to dwóm wydarzeniom. Na początku XV w. w klasztorze kartuzów w Trewirze jeden z mnichów, Dominik z Prus (studował wcześniej w Krakowie), do każdej ze 150 **'Zdrowasiek'** po słowie "Jezus" zaczął dołączać krótkie zdania przypominające różne epizody z życia Chrystusa i Jego Matki (np. **"któregoś Ty, Panno, z Ducha Świętego poczęła"**, **"którego św. Jan ochrzcił w Jordanie i nazwał Barankiem Bożym"**, **"który na górze Tabor przemienił się na oczach apostołów"**). Co prawda te "klauzule" z kartuskiego Różańca Błogosławionej Maryi nie utrwaliły się w powszechnie dziś praktykowanym Różańcu, ale wycisnęły jednak na nim swe piętno: dzisiaj także wiążemy poszczególne dziesiątki z określoną tajemnicą, tzn. z wydarzeniem z dziejów Jezusa i Maryi, które wymaga od nas medytacyjnego "zachowania w sercu". Jest bardzo prawdopodobne, że zarówno przeplatanie **'Ojcie nasz'** ze **'Zdrowaś'**, jak i podział Różańca na znane nam trzy serie tajemnic - radosną, bolesną i chwalebłą - został wprowadzony przez francuskiego dominikanina, bł. Alana de La Roche w drugiej połowie XV w. "Nowa" modlitwa została wnet rozpropagowana dzięki zakładanym przez dominikanów bractwom różańcowym. Duże znaczenie miał tu również wynalazek druku, który wpłynął na wytworzenie się w końcu tego samego stulecia wzorcowej listy piętnastu tajemnic (która była wyborem ze znacznie szerszego zestawu, będącego wcześniej w użyciu). Dominikanie dokonali więc wielkiego dzieła: podejmując główne natchnienie Różańca kartuskiego (łączenie odmawiania modlitw z rozważaniem tajemnic), uczynili z tej modlitwy ćwiczenie duchowe popularne wśród ludzi świeckich. Od tej chwili Różaniec stał się szybko czymś więcej niż pobożną praktyką zakonnych elit - wszedł w lud. Od tamtego czasu Różaniec nie podlegał już niemal żadnym zmianom. Ta zrodzona w łonie Kościoła modlitwa zyskała dość szybko aprobatę kolejnych papieży. Jako pierwszy udzielił jej Leon X w 1520 r. Niedługo potem, na progu reformacji, zauważono opatrnościowy charakter powstania tej modlitwy. Różaniec stał się instrumentem obrony wiary katolickiej przed herezją. Gdy natomiast chrześcijańska flota zatrzymała pod Lepanto w 1571 roku islamską potęgę, św. Pius V zdecydował o wprowadzeniu do roku kościelnego osobnego święta ku czci Różańca. Tak powstało październikowe Święto Różańcowe, wyróżnione specjalnym formularzem mszalnym. W ten sposób Różaniec, który w pewnym sensie wyłonił się z liturgii, znalazł w niej teraz honorowe miejsce.. To oczywiście nie koniec dziejów Różańca. Będą one trwały tak długo, jak długo ta modlitwa, wielokrotnie gorąco polecana przez papieży, będzie brzmiała w Kościele. Możemy jednak powiedzieć, że jesteśmy świadkami kolejnego ważnego etapu tej historii: jest nim niewątpliwie zaproponowane przez Ojca Świętego Jana Pawła II poszerzenie dotychczasowego Różańca o jeszcze jedną dziesiątkę - tajemnice światła o życiu publicznym Pana Jezusa. Widzieliśmy, jak fale wieków nakładały kolejne warstwy naszego Różańca, a teraz, jak to już nieraz bywało, wraz z rozprządzeniem papieskim na naszych oczach tworzy się kolejna. Bez żadnej rewolucji, w duchu ciągłości z różańcową tradycją nasz Różaniec nabywa nowego blasku, blasku światłości.

/Paweł Milcarek/

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś obchodzimy XIV Dzień Papieski pod hasłem „Jan Paweł II – Świętymi bądźcie”. Po Mszach św. do puszek zbierane są ofiary na fundusz stypendialny Fundacji „Dzielo III Tysiąclecia”. O godz. 18.00 comiesięczna Msza św. i spotkanie dla kandydatów do Bierzmowania z grupy gimnazjalnej i licealnej. Obecność obowiązkowa. Po Mszy św. o godz. 18.00 w ramach przygotowania do Świątowych Dni Młodzieży, zapraszamy na spotkanie modlitewne przygotowane przez młodzież z naszej parafii..

2. Dziękujemy nowożeńcom Katarzynie i Piotrowi oraz Marlenie i Dawidowi za posprzątanie kościoła i ubranie kwiatami ołtarzy na dzisiejszą niedzielę. Na przyszłą niedzielę prosimy o to mieszkańców Sierzchowa i Ługówki. W sobotę rano prosimy również Róże Różańcowe o pomoc w posprzątaniu kościoła. W piątek bowiem będą montowane kolejne dwie ramy w nawie głównej i witraż bł. Marianny Biernackiej ufundowany wspólnie przez Kółka Różańcowe naszej parafii i nowożeńców 2014 r. W tym tygodniu, jak widzimy został zamontowany witraż św. Królowej Jadwigi. *Bóg zapłać* za jego ufundowanie.

3. We wtorek 14 października o godz. 17.30 z okazji Dnia Edukacji Narodowej zapraszamy dyrekcje, nauczycieli i uczniów na specjalną Mszę św. w ich intencji. Po Mszy św. zapraszamy Dyrektorów i nauczycieli na spotkanie na plebanii.

4. Od października do 1 kwietnia 2015 Nabożeństwa i Msze św. odprawiamy w porządku zimowym tj. o godz. 16.30 i 17.00. W październiku zapraszamy na tradycyjne nabożeństwa różańcowe odprawiane w Sobikowie codziennie o godz. 16.30 a w Czachówku o godz. 18.00. Tam w poniedziałek, środę i piątek poprzedzone one będą Mszą św.,

5. W sobotę 18. i w niedzielę 19. października zapraszamy na IV Turniej Papieski szóstek piłkarskich organizowany przez Stowarzyszenie „Nasza Parafia”. W sobotę od godz. 9.00 eliminacje zespołów szkolnych, od 12.00 w kategorii Open. W niedzielę od godz. 12.30 finały.

6. W najbliższym czasie planujemy wydanie kalendarza i monografii pt. „Bliscy – znani i nieznanymi” poświęconych ludziom i miejscom

zasłużonym dla naszej społeczności lokalnej. Zapraszamy do ich współredagowania. Prosimy szczególnie Dyrektorów Szkół i Sołtysów o wskazanie i pomoc w opisanie tych osób i miejsc. Teksty w formie elektronicznej prosimy przysyłać na adres e-mailowy parafii a w formie papierowej można składać je do 15 października bezpośrednio u ks. Proboszcza lub w kancelarii.

7. Na stolniczku za ławkami wyłożone są kartki na wypominki. Od przyszłej niedzieli będzie można składać je w zakrystii i kancelarii. W dniach 1 i 2 listopada Wypominki przyjmowane będą również na cmentarzu. Jak zwykle prosimy o segregowanie śmieci i zachowanie należytego porządku na cmentarzu. Ze względu na trwające prace przy nowym ogrodzeniu cmentarza prosimy o szczególną uwagę przy nawiedzaniu grobów bliskich.

8. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. W zakrystii są do nabycia „Gość Niedzielny” i „Niedziela”. Na stolniczku pod chórem wyłożony jest nasz tygodnik parafialny.

Refleksja na XXVIII Niedzielę zwykłą Czy tęsknota Boga się spełni?

Bóg powołuje do życia w Niebie wszystkich ludzi. Takie jest przeznaczenie, czyli sens życia wszystkich. Nie wszyscy jednak zostaną wybrani do tego życia. Wybrani będą tylko ci, którzy będą odpowiednio do tego życia przygotowani. Niezbędny jest "strój weselny", czyli postawa miłości. Bez niej człowiek nie może być wybrany do życia w Niebie, nawet jeśli został do niego powołany już w chwili swego zaistnienia. To wszystko nie zmienia faktu, że Bóg tęskni za nami - za naszą obecnością w Niebie (czyli u Niego w domu) przez całą wieczność. Ta tęsknota nie zostanie zaspokojona, jeśli wybierzemy inny rodzaj życia niż Miłość.

/O. Mieczysław Łusiak SJ/

